

Abstrakt (česky)

Tato diplomová práce se zabývá literárním obrazem Sicílie čtyř sicilských autorů v časovém období od italského sjednocení po konec druhé světové války. Autorka primárně vychází z předpokladu, že vybraní sicilští autoři, kterými jsou Giovanni Verga, Luigi Pirandello, Vitaliano Brancati a Leonardo Sciascia, jsou subjektivní a empiričtí tvůrci a v jejich tvorbě se výrazně odráží fakt, že pocházejí ze Sicílie, jejíž společností a tradicemi jsou ovlivňováni. Svá východiska autorka opírá převážně o teoretická díla Leonarda Sciascii, který se Sicílii celoživotně věnoval z hlediska historického, sociálního, politického i antropologického. Základní podloží práce tedy tvoří tři teoretické publikace Leonarda Sciascii: *Pirandello e il pirandelismo* (1953, *Pirandello a pirandellismus*), *Pirandello e la Sicilia* (1961, *Pirandello a Sicílie*) a *La Sicilia come metafora* (1979, *Sicílie jako metafora*). Na této teoretické bázi se autorka prostřednictvím vybraných charakteristických děl a jejich analýz pokouší vysledovat společné motivy a témata, jež všechny tvůrce navzájem propojují. V závěru autorka shrnuje nabyté poznatky a pokouší se najít obecnější paralely mezi historickým vývojem Sicílie a evropskými dějinami.